

Ji Edîtorîyê

Ji *Nûbihar Akademîyê* merheba!

Kovara *Nûbihar Akademîyê*, bi jimara xwe ya şazdehem ku li ber destê we ye, sala xwe ya heştem temam dike. Helbet ne pêkan e karê ku di vê maweyê de hatîye kirin bê kêmasî be, lêbelê bi qasî îmkanê hewl hatîye dayîn ku di warê kovargerîya akademîk a qada xebatên Kurdî de xebateke zanistî û objektîf bê meşandin. Em wek *Nûbihar Akademîyê* bi helkefta temamkirina sala heştemîn û gihîştina vê qonaxê, spasî û minetdarîyên xwe yên bêpayan pêşkêşî xwîner, şopîner, vekoler, nivîskar, nûsyar, weşanger û hemû piştevanên me yên di dikin.

Bêguman rabirdûya karekî girîng e lêbelê ya ji wê jî girîngtir berdewamî û dahatûya wê ye. Em li vê derê dixwazin ragihînin ku *Nûbihar Akademî* ji niha şûnde jî di domandina vî karê girîng de xwedî îradeyê tam e. Bi bawerîya me, ev jimara li ber destê we bi naveroka xwe ya têr û tijî ku li jêrê em ê li ser rawestîna, nîşaneyêke şênber a paşerojêke xweş û geş e. Di vê yekê de em dixwazin rola ku edîtorîya me ya nû tîne cih bi taybetî dupat bikin. Lêbelê rola edîtorîya me esas ji vir şûnde dê bi awayekî şênber bê çavdêrîkirin. Lewra nîyeta me ew e ku êdî di her jimareke *Nûbihar Akademîyê* de, di bin serperştîya edîtoerekî qadê de, li dor temayeke xebatên Kurdî û di bin navê “dosyaya jimarê” de komek gotarên tematîk bî amadekirin û di her jimarekê de ev gotarên dosyayê û gotarên cihêreng bi hev re bî meşandin. Di vê çarçoveyê de biryar ew e ku di jimara yekem a sala 2022ê de temaya dosyaya me “Kurdên Yarsan” be û ev dosya di bin serperştîya **Shahab Valiyî** de bî amadekirin. Valî, hem nameya xwe ya doktorayê li ser vê babetê amade kirîye hem jî ev demeke dirêj e li ser vê babetê bi şeweyên curbicur xebatên xwe yên akademîk didomîne. Em di wê bawerîyê de ne ku bi serperştîya pişporekî wek Valî û bi piştgirîya we vekolerên hêja em dê ji dosyayêke birêkûpêk li ser “Kurdên Yarsan” sîudemend bibin.

Vekolerên hêja! Em di vê jimarê de bi neh gotar û belge-nameyekê li pêşberî we ne ku ji aliyê ziman û babetan ve cihêreng in. Ji gotaran pênc heb bi Kurdî (çar bi Kurdîya Kurmancî, yek bi Kurdîya Soranî), du heb bi Îngilîzî û du heb jî bi Tirkî ne; belge-name jî bi Farsî ye. Edebîyat, civak, tarîx, sîyaset û ziman qadên bîngehîn ên naveroka vê jimarê ne. Taybetîyêke vê jimarê ew e ku gotarên wê bi piranî înterdisîplîner in. Dema em li mijaran dinêrin, em dibînin ku edebîyata klasîk-teolojî-mîtolojî, edebîyata klasîk-tarîx, folklor-sîyaset û tarîx-civak-sîyaset di nav pêwendîyê de hatine pêşkêşkirin. Taybetîyêke di ya vê jimarê jî ew e ku di çendîn vekolînan de serî li dokumenterîyê hatîye dayîn. Ji ber ku hem înterdisîplînerî hem jî dokumenterî di metodên girîng ên zanistên sosyal in ku nîrxê vekolînan zêdetir dikin ev yek bo me jî cihê kêfxweşîyê ye.

Em dê di rêzbandîya nivîsarên vê jimarê de digel cureya nivîsaran temayên wan jî esas bigirin. Li gor vê, ev jimar dê bi gotarên qada edebîyata Kurdî dest pê bike, bi gotarên li ser pêwendîya edebîyat û sîyasetê dewam bike, piştî bî ser gotarên qada zanista sîyasetê û herî dawî dê bi gotarên li ser tarîxa Kurdan bi dawî bibe.

Mirin û jiyana piştî mirinê (di termînolojîya zanistî de eskatolojî) çawa ku yek ji mi-jarên esasî yê n qadên teolojî û mîtolojîyê ye di heman demê de mijareke bingehîn a ede-bîyatê ye jî. Gotara me ya yekem ku ji aliyê **Ayhan Tekî** ve bi Kurdîya Kurmancî û bi navê “Eskatolojî û Jiyana Piştî-Mirinê: Di Kurdî de Numûneyên Metnên Eskatolojîk û Nû-vary-anteke Beyta Sekeratê” hatîye nivîsîn, li ser vê babetê ye. Tek, di gotara xwe de ji metnên dînî û mîtolojîk yê rojavayê heta bi yê rojhilatê, bo nimûne ji *Avestayê* heta bi *Kom-edyaya Îlahî* ya Danteyî, çarçoveya giştî ya eskatolojîyê dîyar kiriye û piştî bi taybetî jî mijar di çarçoveya edebîyata Kurdî de pêşkêş kirîye. Tek, herweha numûneyên eskatolo-jîk yê edebîyata Kurdî analîz kirine û ji wan metnan varyanteke nû ya “Beyta Sekeratê” jî transkrîbe kiriye. Ev gotara ku bi metodolojî û termînolojîyê zanistî û navneteweyî li ser pêwendîya eskatolojî û edebîyatê hatîye nivîsîn, wek vekolîneke bingehîn û destpêkî ya qada xwe xwedî girîngîyêke taybetî ye.

Di vê jimarê de mijareke me ya girîng heye ku bi qasî ku dikeve qada edebîyata Kurdî ya klasîk dikeve qada dokumenterîya tarîxê jî. Wekî ku tê zanîn edebîyata klasîk malê tarîxê ye. Bi taybetî tesbîtîkirina aliyên curbicur ên bîyografîya edebîyatvanên klasîk berî her tiştî bi tesbîtîkirina dokumentan ve girêdayî ye ku ev dokument îro di arşîvên curbicur de tînan parastin. Bêguman ev dokument ne tenê di bîyografîya edebîyatvanan de, di he-man demê de di ronkirina tarîxa edebîyatê û tarîxa Kurdan de jî pir girîng in. Bi awayekî siruştî dokumentên serdemên nêz ji yê kevin zêdetir in. Feqî Qadirê Hemewend jî yek ji wan kesayetan e ku di sedsala XIXem de jîyana xwe borandîye û di arşîvên Qaçarî û Osmanî de derheqê wî de gelek dokument hene. Loma ew ji aliyê dokumenterîyê ve bûye mijara vekolînê **Hêmin O. Ahmedê** ku li ser edebîyata Kurdî ya klasîk dixebite û **Esmail Shamsê** ku li ser tarîxa Kurdî dixebite. Em dê pêşî gotara Hêmin Omar ku bi Kurdîya Soranî ye û bi navê “Feqî Qadirê Hemewend le Belgenamekanî Qaçarî da” ye pêşkêş bikin û piştî jî cih bidin çend dokumentên di yê ku di vê biwarê de ji aliyê Es-mail Shams ve hatine peydakirin û bo zimanê Farsî hatine veguhestin. Em pir bextewer in ku bi rêya van dokumentan êdî bîyografîya Feqî Qadirê Hemewendê ku heta niha qet nedihat zanîn, herweha hin zanyarîyên di di biwara hoza Hemewend da pêşkêşî raya giştî ya zanista xebatên Kurdî tê kirin.

Nesim Sönmez, bi gotara xwe ya bi navê “Di Kilamên Dengbêjîyê da Bûyera Mûsa Begê Mûşê û Gulîzarê” ku bi Kurdîya Kurmancî nivîsîye û dikeve qada edebîyata Kurdî ya gel di vê jimarê de cih girtîye. Gotar li ser kilameke evînî ye ku bi awayekî zarekî ji aliyê dengbêjan ve bo roja me hatîye veguhestin. Cudahîya aîdîyetên etnîk û dînî yê her du aliyên evînê taybetîya cudaker a vê kilamê ye. Lewra li aliyekî evîndarekî Kurd-Misilman ku çîneke bilind a civakê temsîl dike, li aliyekî jî dildareke Ermenî-Mesîhî ku wek xey-rêmuslimekê hemkufê evîndarê xwe nayê qebûlîkirin heye. Em ê di gotara Sönmezî de vê bûyera evînî ya balkêş ku di çapemenîya Ewropayê ya wê serdemê de jî cih girtîye û herweha bûye malê edebîyata Kurdî ya gel bi hev re bişopînin.

Herçiqas dema behsa danûstandinên Kurdên Misilman û xeyrêmusliman tê kirin zêdetir tiştên negatîf tînan hişê mirovî jî di esasê xwe de danûstandinên tarîxî û civakî yê her du alîyan bi piranî pozîtîf in. Ev cure danûstandin ewqas zêde ne ku rengê xwe daye edebîyatê her du alîyan jî. **Engin Korkmaz**, di gotara xwe ya bi navê “Siyaset Bilimi Bağlamında Sıtraların Etkisi: Nasturi ve Kürt Sıtraları Örneği” ku bi zimanê Tirkî hatîye nivîsîn dîyardaya stranên Kurdî û Nestûrî yê devera Hekarîyê derdixe pêş ku bi hest û dînamîkên hevpar ên civakî hatine nivîsîn. Zimanê filolojîk ên stranên van her du miletan cuda bin jî li ser dil û derûna wan heman tesîr nîşan dane. Muzîkê di

yekîtî, rêzlihevîgirtin û jihevheskirina her du miletan de roleke girîng lîstîye. Korkmaz, di vê çarçoveyê de gavekê pêş de çûye û di gotara xwe de mijar bi zanista sîyasetê ve girê daye. Gotara ku li ser jêderên çapkirî û xebata qadê hatîye avakirin, ji ber ku pêkvejiyana civakî û sîyasî ya Kurdên Mîsliman û Nestûrîyên xeyrêmuslim derdixe meydanê gelekî girîng e.

Mehmet Rezan Ekinci jî di gotara xwe de ku bi zimanê Tirkî û bi sernavê “Mîr-i Aşiretten Eşkîyalığa: Aşiret Hanedan Üyelerinin Makbulden Madunlaşma Sürecine Bakış 1800-1855” hatîye nivîsîn, mijareke tarîxî ya ku bi sîyaset û civaka Kurdan re pêwendîdar pêşkêş dike. Li gor tesbîtên Ekinci, di perîyoda tarîxî ya navborî de ji bo ku eşîrên xanedan ên ku li sînorê Osmanî-Iranê di bin desthilatdariya dewleta Osmanî de dijîyan hebûna xwe bidomînin û meqbûl û akredîte bibin, diviyabû hin berpîrsîyarîyan bînin cih ku di dema pêdiviyê de tevlihbûneke tam a leşkerî li dijî hêzên dijber, bicihanîna berpîrsîyarîyên malî û terka armanca serwerîyeke tam di serê wan de tîn. Ekinci, piştî ku van tesbîtan dike, digihe wê encamê ku li ser esasê hiqûqa meşrû ya hukumranîya irsî be jî dema dembidem eşîrên xanedan serê xwe hildane ew eşîr wek eşqîya hatîye qebûlîkirin, di nav “yên dî” û “madûn/subaltern”an de hatine destnîşankirin û serencam hatine tesfîyekirin.

Di vê jimarê de, li kêleka gotara Ekinci ku di biwara rewşa tarîxî-sîyasî ya Kurdan de bû, du gotarên me yên bi Îngilîzî jî hene ku serdema modern a Kurdan di çarçoveya zanista sîyasetê de rave dikin. Ji van gotaran a yekem ya **Serhun Al** e ku bi navê “Kurdish Self-Determination, Turkish Anxiety: The Making of the Republican Raison D’état” hatîye nivîsîn. Al, di gotara xwe de hewl dide tîkiliya di navbera zihniyeta nasyonalist û modern a Komara Tirkîyeyê ya ku piştî Şerê Cîhanê yê Yekem (1914-1918) hatîye avakirin û daxwazên Kurdan ên bi diyarkirina çarenûsa xwe re pêwendîdar fêhm bike û rave bike. Li gor Al di encamê de têgihiştina vê peywenda tarîxî dê di çareserkirina tîkiliyên dewleta Tirkîyeyê û kêmnîyên li wê derê bi giştî û pîrsgirêka Kurd a modern a li Rojhilata Navîn bi taybetî ronî bike.

Nivîskarê me yê dî yê ku di qada zanista sîyasetê de gotarek nivîsiye **Cihat Yılmaz** e. Yılmaz, di gotara xwe de ku sernavê wê “Turkey’s Kurdish Question Revisited; Perspectives of Kurdish Political Parties Towards the Kurdish Issue” ye, pêşî wek pîrseke aloz a Tirkîyeyê li ser rabirdûya pîrsa Kurdî ya li Tirkîyeyê radiweste, piştî jî nêrînên partiyên sîyasî yên Kurdan ku li Tirkîyeyê sîyasetê dikin lêbelê nêrînên wan zêde nayên zanîn pêşkêş dike. Yılmaz di dawîya gotara xwe de hizrên van partiyên berawird dike û xalên girîng ên ku derdikevin pêş analîz dike ku di wan de roleke girîng a îdeolojîyên cihêreng hene.

Yusuf Balukenê ku di çendîn jimarên borî yên *Nûbihar Akademîyê* de di biwara desthilatdarên Kurdan de xebatên dokumenterî amade kiribûn, di vê jimarê de jî bi he-man şewazê, bi dokumentasyona ku di biwara mîrê Bedlîsê Mîr Şerefê Rojkî (1508-1533) de amade kirîye li pêşberî me ye. Baluken, di xebata xwe de ku bi Kurdîya Kurmançî û bi sernavê “Ji Serdema Rêvebirîya Mîr Şerefê Rojkî Çend Dokûment” nivîsiye, kêlikên mezê Mîr Şerefê Rojkî, diraveke zîv ku ji aliyê wî ve hatîye çapkirin û wêneya Mîr Şerefê Rojkî ku ji aliyê neviyê wî Şerefxanê Bedlîsî ve di *Şerefnameyê* de hatîye çêkirin radixe ber çavan. Bêguman ev cure xebatên ku di biwara nivîstekên epîgrafîk û kalîgrafîk de pisporîyeke taybet dixwazin ji bo ku di qada tarîxa Kurdan de perspektîfeke nû ya akademîk didin me gelekî girîng in. Baluken di dawîya nivîsarê de şecereya mîrên Rojkan û endamên malbatê jî amade kirîye û bû vî awayî nîrxê gotara xwe zêdetir kirîye.

Tahirhan Aydın jî çawa ku di jimarên berê yê *Nûbihar Akademîyê* de danasîna berhemên destnivîs yê Mela Mehmûdê Bazîdî yê di biwara zimanê Kurdî de dikir, di vê jimarê de jî danasîna berhemeke dî ya Bazîdî dike ku navê wê “Tuhfetu’l-Khullan fi Zimani Kurdan” e. Di gotara ku bi Kurdîya Kurmancî hatîye nivîsîn de nusxeya destnivîs ya tak ya berhema navbori ku li Pirtûkxaneyê Akademîya Zanistan a Rûsyayê tê parastin ji alîyê fîzîkî û naverokî ve hatîye nasandin. Ji ber ku ev berhema Bazîdî rêzimana Kurdî ya yekem e ku ji alîyê Kurdekî ve hatîye nivîsîn, herweha ji ber ku nusxeya destnivîs ya vê berhemê nusxeya orjînal a muellîfî bi xwe ye girîngîyeke taybetî ya vê gotarê heye.

Em hêvî dikin ku di jimara bê ya *Nûbihar Akademîyê* de em dê bi dosyaya “Kurdên Yarsan” û bi gotarên di yê cihêreng li pêşberî we bin.

Digel silav û rêzên bêpayan.

Prof. Dr. Abdurrahman Adak
Edîtorê Giştî

Editorial

Greetings from *Nûbihar Akademî*!

The Journal of *Nûbihar Akademî* finishes its 8th year with its 16th issue. Undoubtedly the work carried out within these periods is not faultless, however, it has been struggled to perform scientific and objective work in the field of academic periodical publications of kurdisch studies area. We, as *Nûbihar Akademî* on the occasion of the 8th year and accession of this period we offer unlimited thanks and appreciation to our readers, followers, researcher, author, writers, publishers, and all other supporters.

It is certain that the past of a work is important, however the more important is the continuity and future of it. Hereby we announce that Nubihar Akademî is committed to continue this significant mission from now on as well. We believe that this issue, with its abundant content which will be focused on below, is a concrete sign of a bright future. Here we particularly would like to repeat the role of our new editorial team. In fact, the role of the new editorial team will be observed from now on. Since, with the supervision of a field editor, we plan to prepare a group of thematic papers of the kurdisch studies area under the title of “issue file” and publish them along with other papers on different areas. In this framework, “Yarsan Kurds” has been chosen as the theme of the first issue of 2022. This file will be prepared under the supervision of **Shahab Vali**. Mr. Vali has prepared his PhD dissertation on this issue and he has conducted his academic studies on the field through different styles. We believe that under Mr.Vali’s supervision and support of you esteemed researchers we will manage to prepare a thorough file on “Yarsan Kurds”.

Esteemed researchers! This issue features nine papers and a document that has been different in language and topic. Five of the papers are in Kurdish (four Kurmanjî Kurdish, one in Sorani Kurdish), two are in English, and two are in Turkish: the document is in Persian. Literature, society, history, politics, and language are key fields of this issue. One feature of this issue is that it mostly includes interdisciplinary papers. When we look at the topics of the papers, we see that classical literature-theology-mythology, classical literature-history, folklore-politics, and history-society-politics are presented in context. Another feature of this issue is that the documentary method has been used for plenty of papers. We are pleased with this situation as both interdisciplinary and documentary are two leading methods of social sciences.

In presenting the papers in line, we will follow both the genre and theme of them. Accordingly, this issue will begin with the Kurdish literature field and continue with papers on literature and politics, then it will feature papers on politics and lastly, it will present papers on the history of the Kurds.

Death and after-death life (eschatology) is one of the main subjects of literature as it is one of the main subjects of theology and mythology. The first paper of this issue entitled “Eschatology and Afterlife: Eschatological Examples in Kurdish Texts and the New Versions of “Beyta Sekeratê” written in Kurmanjî Kurdish by **Ayhan Tek** is related to eschatology. In his study, Mr. Tek drew a framework for eschatology through both Western and Eastern religious and mythological texts such as *Avesta* and *Comedia Divina* of Dante, then he presents it in terms of Kurdish literature. Moreover, Mr. Tek has analyzed samples of eschatological texts of Kurdish literature and transcribed a new version of these texts “Bayt of Sakarat.” This paper which has been written on relations of eschatology and literature with a scientific and international methodology and terminology is a significant one as an initial and fundamental study of the field.

In this issue, we present a topic which is regarding classical Kurdish literature as much as a historical documentary. As well known classical literature belongs to history. Particularly determining different aspects of biographies of classical literary men depends on determining documentaries that are preserved in different archives. Undoubtedly, these documents are not only significant for biographies of literary men but also are significant for enlightening the history of literature and Kurdish history. Naturally, documents of recent history are more than ancient history. Feqî Qadirê Hemewend is one of the personalities who lived in the 19th century and documents about whom there are plenty of documents in Ottoman and Qachari archives. Thus, in terms of the documentary, he has been the topic of researches of **Hêmin O. Ahmed** who studies classical Kurdish literature, and **Esmail Shems** who studies Kurdish history. Firstly, we present Hêmin Omar’s paper entitled “Faqe Qadri Hamawand in Qajar Documents” which is in Sorani Kurdish, and later we will present some other documents which have been found by Esmail Shams and translated into Persian. We are proud to present to public opinion of Kurdish studies the biography of Feqî Qadirê Hemewend, who has not been ever known, via these documents and in addition to some information regarding the Hemewend tribe.

Nesim Sönmez, with his article entitled “The Event of Musa Beg From Muş and Gülizar in the Songs of the Dengbêjs” written in Kurdish on the field of Kurdish literature, features in this issue. The article is about a love story that has been verbally conveyed to our day by the bard singers (dengbêjs). The difference in ethnic and religious affiliations of the two sides of love is the distinguishing feature of this piece. On the one hand, there is a Kurdish-Muslim lover representing the upper class of society, on the other hand, there is an Armenian-Christian lover who is not accepted as a good Muslim equal to his lover. In this article, we will follow this interesting love story taking place in the European press of that time and also became the landmark of Kurdish folk literature.

Although more negative things come to mind when talking about Muslim Kurds and non-Muslims, the historical and social exchanges between the two sides are mostly positive. This type of communication is so extensive that it has given a taste to the literature of both sides. **Engin Korkmaz**, in his article entitled “Social Impact of Folksongs in the Context of Political Science: Nasturi and the Example of Kurdish Folksongs” written in Turkish highlights the Kurdish and Nestorian songs from the Hakkari region that are written with common social feelings and dynamics. Although the philological language of the songs of these two nations is different, it has had the same effect on their hearts and minds. Music has played an important role in the unity, harmony, and reconciliation

of the two nations. Mr. Korkmaz has gone a step further in this regard and in his article, he has linked the subject to political science. The article, which is based on printed sources and fieldwork, is very significant for the reason that it highlights the social and political integration of Muslim Kurds and non-Muslim Nestorians.

In his article entitled “From Mîr-i Tribe to Banditry: An Overview of Members of Tribal Dynasties’ Transformation from ‘Favorite’ to ‘Subaltern’” 1800-1855” written in Turkish, **Mehmet Rezan Ekinci** presents a historical topic related to Kurdish politics and society. According to Mr. Ekinci, in the same historical period, in order for the tribal tribes living on the Ottoman-Iranian border to continue to exist and be accepted and accredited, certain responsibilities had to be fulfilled to include full participation when the necessity of military against the opposing forces, fulfilling their financial responsibilities and abandoning the goal of full sovereignty in their heads. Mr. Ekinci, after making these determinations, comes to the conclusion that even if the dynastic tribes have temporarily rebelled on the basis of the legitimate law of hereditary sovereignty, that tribe has been accepted as a tribe, including the “others” and the “subaltern” have been identified and the results have been eliminated.

In this issue, in addition to Ekinci’s article on the historical-political situation of the Kurds, we also have two articles in English describing the modern era of the Kurds in the context of political science. The first of these articles is by **Serhun Al** entitled “Kurdish Self-Determination, Turkish Anxiety: The Making of the Republican Raison D’état”. In his article, Mr. Al tries to understand and explain the relationship between the nationalist and modern mentality of the Republic of Turkey, which was established after the First World War (1914-1918), and the demands of the Kurds to determine their own destiny. According to Mr. Al, the understanding of this historical connection will shed light on the settlement of relations between the Turkish state and its minorities in general and the modern Kurdish issue in the Middle East in particular.

The other author who has written an article in the field of political science is **Cihat Yılmaz**. in his article entitled “Turkey’s Kurdish Question Revisited; Perspectives of Kurdish Political Parties Towards the Kurdish Issue”, Mr. Yılmaz firstly focuses on a complex issue of Turkey on the history of the Kurdish question in Turkey, then presents the views of Kurdish political parties that conduct politics in Turkey views of which are not well known. At the end of his article, Mr. Yılmaz compares the views of these parties and analyzes the important points that emerge from the fact that different ideologies play an important role in them.

Yusuf Baluken, who has prepared documentaries on the Kurdish authorities in several previous issues of the *Nûbihar Akademî*, features in the same way, with the documentation prepared in the field of the Prince of Bedlis, Mir Şeref Rojkî (1508-1533). Mr. Baluken, in his work written in Kurdish and entitled “Several Documents from the Reign of Mir Şeref Rojkî”, depicts the tomb of Mir Şeref Rojkî, a silver coin printed by him and a picture of Mir Şeref Rojkî by his grandson Şerefhanê Bedlîsî that has been presented in Şerefname. Undoubtedly these kinds of works that require special expertise in the field of epigraphic and calligraphic writings are very important to us in order to give a new academic perspective in the field of Kurdish history. Mr. Baluken also prepared a list of Rojkan princes and family members at the end of the article and thus increased the value of his article in this respect.

Tahirhan Aydın, just like in the previous issues of Nûbihar Akademi, introduced the manuscripts of Mela Mehmûdê Bazîdî in the field of the Kurdish language, in this issue he has introduced another work of Bazîdî called “Tuhfetu’l-Khullan fi Zimani Kurdan”. In the article written in Kurdish, the individual manuscript copy of the mentioned work, which is kept in the Library of the Russian Academy of Sciences, has been identified physically and in terms of content. This article is of special importance because this very work of Bazîdî is known as the first Kurdish grammar written by a Kurd, as well as because the manuscript version of this work is the author’s original copy itself.

We hope that in the next issue of Nûbihar Akademi we will present a file of “Kurds of Yarsan” and various other articles.

With endless greetings and respect.

Prof. Dr. Abdurrahman Adak

Editor-in-Chief